Fenomenologia Excepționalității

On Februarie 17, 2015

Descoperă acei indici de excepționalitate pe care îi implică apartenența la statutul de model de urmat, împingând tot mai sus acele virtuți care te pun în contact cu tine însuți.

O dezlegare de enigme contura linia posibilităților ascunse de reflecție, de trăire și de exprimare, străbătute de o intensă beție creatoare care mă făcea să percep altfel lumea. Navigam printre înțelesuri tainice ca o umbră magică în fața fenomenului crescând al intangibilității dintre minimele și maximele consecutive ale gândurilor de tip "Ce-ar fi fost dacă..?" - dublate de oscilația între a le agrega pe un anumit domeniu și a le pune în plan fizic.

Tot acest exces de zel, actualizat prin înaintări progresive ale gândirii pătrunzătoare, fără de care tranziția spre o nouă experiență nu ar fi putut fi completă, stabilea baza de calcul a unor indici de percepție speciali. Care vizau incomprehensibilul, implicat în reacții ale conștientului și subconștientului, îndeplinind un număr mare de funcții de corecție a științei. Reacții de tipul A + NonA, supuse unor variații de volum, sprijineau căutarea și redimensionarea oricărei particularități care încă nu fusese dezvăluită.

Se întrevedea în cazul meu aceeași relație dezvoltată de atașament proprie bătrânului Pierre Munier din opera lui Dumas, care își identifica într-atâta viața cu cea a copilului său, încât simțea că trăiau aceeași experiență și nu putea concepe că ar suporta o clipă măcar pierderea sau chiar simpla lui absență.

Peste tot părea să mă însoțească această realitate spirituală plină de semnificație, plină de esență, plină de sentimente, capabilă să selecteze indicii de excepționalitate din blocul unui univers de gânduri. Cu ajutorul ei îmi puteam clarifica și comunica convingerile într-un fel în care ceilalți să rezoneze, până când nu mai era nimic de cucerit, niciun continent de descoperit, nicio idee de apărat.

Leadership: Îți lași întotdeauna trăirile să iasă la suprafață într-un demers de exaltare a ceea ce poți exprima la cel mai înalt nivel prin intermediul unei oglindiri în "ceva mai mult decât în tine însuți" ?

A fi un gânditor profund înseamnă să te cufunzi într-o experiență nouă de descoperire a sinelui, în numele unei abordări a vieții construită în interacțiunea cu înțelesurile întâmplărilor care te fac să meditezi, să-ți pui întrebări referitoare la diverse aspecte ale trăirilor tale în diferite contexte. Dar așa încât să-ți umpli sufletul cu o cunoaștere înfăptuitoare de lucruri extraordinare și de noi schimbări de percepție asupra realității, care să-ți împingă tot mai sus virtuțile cele mai însemnate, precum curiozitatea și aprecierea descoperirilor.

Întreaga lucrare a sinelui atârnă de numărul și calitatea acelor reflecții datorită cărora se poate ajunge mai ușor la scopul urmărit: recunoașterea unei valori personale care să înfrunte timpul și încercările vieții. Felul cum gândești despre tine și viața ta, prin intermediul științei acumulată în timp și alături de impulsul sentimentului de apartenență la o conștiință mai înaltă, creează virtuțile unei personalități puternice capabilă să dea o semnificație nouă realității pe care o reprezintă.

Prima virtute care te pune în contact cu semnificația vieții este asociată capacității de a discerne între ceea ce te pune în valoare în ochii lumii și ceea ce te izolează ca factor

determinant al unui cumul de stări spirituale. A doua virtute te pune în contact cu tine însuți, fiind asociată ideii de transfornare a existenței în ficțiune din perspectiva unei experiențe de limbaj. Aceste două virtuți, adunate într-o viețuire emoțională și psihologică, formează statusul: "ceva mai mult decât tine însuți."

Leadership: Ești pregătit să accepți în esența ta reflexia unei oglinzi aflate în prim planul vieții pe fondul unei realități care se dispensează de verosimil, dar care își exprimă acceptul explicit pentru conținutul unei gândiri a priori?

Poți să creezi premisele de evoluție ale unui leadership excepțional în baza procesului existențial care depinde întru totul de sufletul tău, proiectând cu închipuirea (dincolo de controlabil) oglinzișul ireal al altei vieți. A trece printr-o experiență de tip realitate virtuală, navigând printre înțelesurile ei simbolice, câștigi o cantitate mai mică sau mai mare de informații și inspirație care, ulterior, te poate identifica ca un utilizator al unui produs intelectual orientat spre zona de unicat, de prototip.

La fel ca Alice în Ţara Minunilor, vei fi tentat să privești necontenit într-o oglindă, către lumea de dincolo, situată în câmpul cunoașterii de sine - la interferența dintre minimele și maximele consecutive ale gândurilor de tip "Ce-ar fi fost dacă...?"și "De ce s-ar întâmpla astfel?" Asta echivalează cu încercarea de a-ți confirma viziunile de ordin idealist într-o realitate care se încăpățânează să reacționeze după alte reguli, ale sufletului, care pornesc în luptă deschisă împotriva rațiunii.

Oglinda relevă planurile diferite ale realității acceptate pe fondul afirmării sinelui în ceea ce numim căutarea unui sens autentic al vieții. De exemplu, dacă te uiți într-o oglindă nu te vezi doar pe tine, ci vezi ceea ce te-ai așteptat să primești de la o viață pusă sub semnul esteticului, conjugată cu sensul de bun, frumos, nobil, încrezător – ceea ce confirmă o realitate mai puternică decât visul.

Leadership: Poți suporta adevărul care îți poate confirma posibilitatea depășirii unei crize de identitate, demonstrând că lumea de dincolo de oglindă este identică cu cea în care te afli?

Cineva scria la un moment dat într-un articol de critică literară: *"Alice, fascinată de interogația dacă lumea de dincolo de oglindă este identică cu cea în care se află, se folosește de imaginație pentru a da moliciune sticlei și pentru a o transforma mai apoi într-un soi de "ceață", ce face posibilă trecerea eroinei în Casa Oglinzii. La ieșirea din lumea oglinzii, eroina nu se întoarce pe aceeași cale, trecând prin oglindă, ci trezindu-se dintr-o reverie diurnă."*

Nimeni nu poate limita o ființă ce poartă în esența ei reflexia unei oglinzi aflate în prim planul scenei numite "viață", aliniate imaginației de a crea alte lumi, de a privi dincolo de ceea ce este prezent, în mod efectiv. Ne referim la tranziția spre o nouă experiență care nu ar putea fi completă decât prin înaintări progresive ale gândirii pătrunzătoare, care trece dincolo de fenomenele exterioare, stabilind baza de calcul a unor indici de percepție speciali.

Acești indici, sporind flexibilitatea în abordarea unor noi viziuni, creează prin descurcarea unor fire limitative sau restrictive o anumită stare care te împlinește. Începi să te vezi ca o ființă mai complexă, nu așa cum ești, ci așa cum te închipui. Iar acești indici de excepționalitate pot fi găsiți numai în blocul solid al unui univers de gânduri și valorificați apoi ca sursă primară de învățare, de evaluare, de creație, de redefinire personală și profesională.

Adevărul care îți poate confirma posibilitatea depășirii unei crize de identitate este construit

în jurul convingerii că tot ceea ce gândești poate deveni realitate. Înțelegerea și ascultarea sinelui, prin perspectiva minunatei structuri a existenței „oglinzii", este un privilegiu al celor suficienți de profunzi. Mai întâi de toate, leadershipul ar trebui să aibă ca suport practicarea esenței sufletești prin lentila științei, apoi prin lentila conștiinței de a descoperi sensul unei viziuni asupra lumii în care te învârti zi de zi.

Conținutul unei gândiri a priori este formulat prin următoarea idee:

Tot ceea ce crezi despre tine poate fi oricând sugerat de o imagine a realității pe care nu ai mai văzut-o, dar pe care o accepți ca fiind o parte din tine.

Fenomenologia Excepționalității vizează acele îndrăznețe căutări de dincolo de rigorile realității, propice exprimării revelatoare a sinelui tău, care conturează latura reprezentativă a modului tău de viață. De aceea acord o notă mare internautului care a îndemnat pe un blog: *„Încearcă să-ți lași mintea să-ți priceapă sufletul. Când sufletul a înțeles mintea și mintea a simțit sufletul atunci se naște în tine omul nou, omul care învinge."*

Excepționalitatea presupune să te ridici cu mintea și cu sufletul la dimensiunea omului nou, care învinge orice limită. Sau, mai bine zis, la dimensiunea omului care continuă să depășească limitele realității cu noi metode de reinventare a sinelui și a identității.

Source: https://neculaifantanaru.com/fenomenologia-exceptionalitatii.html